

Сряда, 13 декември 2017 г.

ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

P8_TA(2017)0491

Препоръка вследствие на разследването във връзка с изпирането на пари, избягването на данъци и данъчните измами

Препоръка на Европейския парламент от 13 декември 2017 г. до Съвета и Комисията след разследването във връзка с изпирането на пари, избягването на данъци и данъчните измами (2016/3044(RSP))

(2018/C 369/16)

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 116 и 226 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид Решение 95/167/ЕО, Евратом, ЕОВС на Европейския парламент, Съвета и Комисията от 19 април 1995 г. относно реда и условията за упражняване на правото на разследване на Европейския парламент ⁽¹⁾,
- като взе предвид своето решение от 8 юни 2016 г. относно създаването, правомощията, числения състав и срока на мандата на анкетна комисия за разследване на предполагаеми нарушения и лошо администриране при прилагането на правото на Съюза във връзка с изпирането на пари, избягването на данъци и данъчните измами ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 25 ноември 2015 г. ⁽³⁾ и от 6 юли 2016 г. ⁽⁴⁾ относно данъчните постановления и другите мерки, сходни по естество или въздействие,
- като взе предвид своята резолюция от 16 декември 2015 г., съдържаща препоръки към Комисията относно осигуряването на прозрачност, координация и конвергенция в корпоративните данъчни политики в Съюза ⁽⁵⁾,
- като взе предвид доклада на Комисията от 26 юни 2017 г. относно оценката на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризъм, които засягат вътрешния пазар и са свързани с презгранични дейности (COM(2017)0340),
- като взе предвид систематизиращото проучване на платформата на звената за финансово разузнаване в ЕС (платформа на ЗФР в ЕС) и анализа на пропуските по отношение на правомощията на ЗФР в ЕС и на пречките за получаване и обмен на информация от 15 декември 2016 г.,
- като взе предвид проекта на препоръка на анкетната комисия във връзка с изпирането на пари, избягването на данъци и данъчните измами,
- като взе предвид окончателния доклад на анкетната комисия във връзка с изпирането на пари, избягването на данъци и данъчните измами (A8-0357/2017),

⁽¹⁾ ОВ L 113, 19.5.1995 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 166, 24.6.2016 г., стр. 10.

⁽³⁾ ОВ С 366, 27.10.2017 г., стр. 51.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P8_TA(2016)0310.

⁽⁵⁾ ОВ С 399, 24.11.2017 г., стр. 74.

Сряда, 13 декември 2017 г.

— като взе предвид член 198, параграф 12 от своя Правилник за дейността,

1. Общи положения

1. отбелязва със загриженост, че „Досиетата от Панама“ разклатиха доверието на гражданите в нашата финансова и данъчна система; подчертава колко е важно да се възстанови доверието на обществото и да се гарантират справедливи и прозрачни данъчни системи и данъчна и социална справедливост; за тази цел призовава Европейския съюз и неговите държави членки да прилагат надлежно и да укрепят своите правни инструменти, за да се осъществи преход от строга поверителност към прозрачност, взаимно сътрудничество и обмен на информация, както и да противодействат по-ефективно на изпирането на пари, и призовава държавите членки да опростят данъчните си системи, за да осигурят по-справедливо данъчно облагане и да инвестират в реалната икономика;
2. подчертава спешната необходимост от преосмисляне на европейския данъчен модел с цел да се ограничи непоялната конкуренция между държавите членки;
3. изразява съжаление във връзка с броя на случаите на лошо администриране, които анкетната комисия на Парламента за разследване на предполагаеми нарушения и лошо администриране при прилагането на правото на Съюза във връзка с изпирането на пари, избягването на данъци и данъчните измами установи във връзка с прилагането на законодателството на ЕС, и подчертава своята сериозна загриженост относно нарушенията на Третата директива относно борбата с изпирането на пари⁽¹⁾, свързани със сътрудничеството от страна на звената за финансово разузнаване (ЗФР); настоятелно призовава Комисията и държавите членки да увеличат своите усилия, ангажименти, сътрудничество и инвестиции във финансови и човешки ресурси, за да подобрят надзора и правоприлагането не само с оглед на по-ефективното предотвратяване и борба с незаконни практики, като изпиране на пари, отклонение от данъчно облагане и данъчни измами, но също така за да предотвратяват и да водят борба с избягването на данъци и агресивното данъчно планиране, които може да са законни практики, но са в противоречие с духа на закона; припомня принципа на предвидимост на повдигнатите обвинения; призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че всички закононарушения се наказват съответно; настоява, че усилията за постигането на тази цел следва да бъдат икономически ефективни;
4. призовава държавите членки да предприемат действия по докладвани случаи на изпиране на пари и докладвания на съмнителни сделки с оглед на провеждането на подходящи разследвания веднага след като органите научат за информацията;
5. припомня рамката на ЕС за докладване на съмнителни сделки и подчертава необходимостта от по-тясно международно сътрудничество между звената за финансово разузнаване в ЕС и извън него; също така изисква по-големи разследващи правомощия за европейските органи, по-специално Европол и Евроюст, в случаи на изпиране на пари;
6. припомня, че правилното проверяване на крайните действителни собственици е съществено, за да се избегне използването на фиктивни дружества за изпиране на пари (както бе демонстрирано от случая с „азербайджанската перачница“); също така призовава за ефективно изпълнение и прилагане на европейската директива относно борбата с изпирането на пари;
7. призовава държавите членки да се въздържат от предлагането на агресивно данъчно планиране чрез рекламиране и предлагане на данъчни договорености и предимства или специални правила;
8. призовава всички юрисдикции, които са транспонирани или ще транспонират в националното законодателство препоръките на ОИСР срещу свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби, да се съобразяват не само с буквата, но и с духа на препоръките; припомня, че прозрачността е важен инструмент за борба с отклонението от данъчно облагане, и по-специално с агресивното данъчно планиране;

⁽¹⁾ Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15)

Сряда, 13 декември 2017 г.

9. счита, че трябва да се съжاليا, че продължават да съществуват много пропуски в действащото законодателство относно отклонението от данъчно облагане и в мерките срещу изпирането на пари както на равнище ЕС, така и на национално равнище, и счита, че спешно е необходимо надлежно изпълнение и допълнително укрепване на действащото законодателство; приветства по-големите усилия и напредък, постигнати след публикуването на „Досиетата от Панама“ от гледна точка на внасянето на нови законодателни предложения, насочени към въвеждането на приобщаващи стратегии, но изразява съжаление относно липсата на политическа воля от страна на някои държави членки да постигнат напредък в реформите и правоприлагането, който би довел до ефективна промяна;

10. счита, че трябва да се съжاليا, че въпроси от сферата на данъчната политика, разглеждани на равнището на Съвета, често пъти са блокирани от отделни държави членки; отново посочва предупрежденията, отправени от комисия TAXE1, според които предоставянето на право на вето на всяка държава членка по данъчните въпроси означава, че правилото за единодушие в Съвета намалява стимула за преминаване от статуквото към решение в дух на по-голямо сътрудничество; отново отправя призива си към Комисията да използва процедурата съгласно член 116 от ДФЕС, която позволява промяна на изискването за единодушие в случаи, когато Комисията установи, че разлика между законите, подзаконовите или административните разпоредби на държавите членки нарушава условията на конкуренция на вътрешния пазар;

11. отбелязва, че избягването на данъци, отклонението от данъчно облагане и изпирането на пари продължават да бъдат световно явление и следователно изискват всеобхватни, ясни и съгласувани мерки, основани на взаимна подкрепа и засилено сътрудничество на равнище ЕС и на световно равнище; настоятелно призовава Комисията да поеме водеща роля в световната борба срещу избягването на данъци, отклонението от данъчно облагане и изпирането на пари;

12. отбелязва със загриженост липсата на амбициозни и конкретни мерки за борба срещу данъчните убежища; във връзка с това обръща внимание на факта, че само увеличаването на прозрачността няма да бъде достатъчно за справяне с този проблем; следователно подчертава, че е необходимо спешно да се настоява за международно сътрудничество и многостранен подход, в който трябва да бъдат ангажирани развитите и развиващите се страни;

13. призовава държавите членки и институциите на ЕС да подкрепят и насърчават междуправителствена среща на върха, организирана на равнище ООН, с оглед на формулирането на пътна карта и съвместен план за действие с цел да се сложи край на съществуването на данъчни убежища;

14. подчертава, че е необходимо да се даде определение за понятието „места на цифрова стопанска дейност“, за да се отчете изцяло цифровизацията на бизнес средата и да се гарантира, че дружествата, които генерират приходи в една държава членка, без да имат физическо място на стопанска дейност в тази държава членка, се третират по същия начин, както дружествата с физическо място на стопанска дейност; следователно призовава Комисията да включи цифровите стопански дейности във всички европейски мерки срещу избягването на данъци и във връзка с данъчното облагане;

15. призовава Комисията и държавите членки да бъдат проактивни и да не изчакват медийни разкрития преди приоритетно да вземат мерки срещу тези проблеми; припомня, че прозрачността не може да бъде само секторна;

16. подчертава, че е необходимо да се обърне особено внимание на това да се гарантира, че излизането на Обединеното кралство от ЕС няма да благоприятства нито данъчната конкуренция между оставащите 27 държави членки за привличане на определени отрасли и услуги, които понастоящем са установени в Обединеното кралство, нито ще доведе до отслабване на усилията за борба с отклонението от данъчно облагане от страна на Обединеното кралство, включително неговите отвъдморски и свързани територии; насочва вниманието на Комисията към факта, че това измерение следва да бъде надлежно взето предвид по време на втората фаза на процеса на излизане на Обединеното кралство от ЕС при воденето на преговори за каквото и да е вид партньорство или търговско споразумение с Обединеното кралство;

17. изразява съжаление във връзка с решението на Комисията да прекрати своя ангажимент за изготвяне доклад на всеки две години относно борбата с корупцията, който да обхваща всички държави членки; отбелязва, че мониторингът на борбата с корупцията от страна на Комисията ще се осъществява чрез процеса на европейския семестър; счита, че в този процес борбата с корупцията може да бъде изместена от други икономически и финансови въпроси; призовава Комисията да даде пример, като възобнови публикуването на доклада и като се ангажира с много по-надеждна и всеобхватна стратегия за борба с корупцията;

Сряда, 13 декември 2017 г.

18. призовава Комисията и държавите членки да извършат оценка на въздействието относно възможността за задължителна регистрация или забрана за притежаване, включително действителна собственост, на финансови сметки и на фиктивни дружества от граждани на ЕС и от дружества от ЕС в държави, включени в списъка на ЕС с данъчни юрисдикции, които не оказват съдействие, и в списъка на ЕС на държави, чиито режими за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма имат стратегически недостатъци, така че да се предотвратят отклоненията от данъчно облагане и данъчните измами;

2. Отклонение от данъчно облагане и избягване на данъци

2.1 Офшорни структури

19. подчертава спешната необходимост от общо международно определение за офшорен финансов център (ОФЦ), данъчно убежище, юрисдикция, практикуваща строга поверителност, данъчна юрисдикция, която не оказва съдействие, и високорискова държава от гледна точка на изпирането на пари; призовава тези определения да бъдат международно приети, без да се засяга незабавното публикуване на общия за ЕС черен списък; подчертава, че тези определения предполагат установяването на ясни и обективни критерии;

20. припомня на държавите членки колко е важен принципът на общо правило за борба със злоупотребите (ОПБЗ) в областта на данъчната политика, и насърчава данъчните органи да използват този принцип последователно, за да се избягва създаването на структури за данъчни измами и отклонение от данъчно облагане;

21. счита, като се стреми да насърчава по-широко международно сътрудничество, че също така е от решаващо значение да се запази правната обективност на тези определения и тяхното прилагане, тъй като някои юрисдикции могат да се присъединят към международно договорените стандарти, без да ги прилагат на практика; подчертава, че тези определения не следва да са повлияни от политическа пристрастност и следва да мотивират юрисдикциите, изброени в списъка, да приемат мерки, водещи до тяхното заличаване от списъка;

22. припомня, че първата стъпка е поемане на официален ангажимент към международно договорени стандарти, но само правилното прилагане на тези стандарти и реалните и истински усилия ще намалят рисковите фактори и ще доведат до успешна борба срещу изпирането на пари, данъчните измами и отклоненията от данъчно облагане;

23. припомня, че със свободните зони и безмитните зони не трябва да се злоупотребява с цел постигане на същите резултати, както при данъчните убежища, или с оглед заобикаляне на международни правила за прозрачност с цел изпиране на пари; призовава Комисията да вземе мерки по въпроса за безмитните зони в Европейския съюз;

24. призовава Комисията да представи законодателно предложение, за да гарантира, че офшорните структури с действителен собственик/действителни собственици в държавите членки подлежат на сходни изисквания за одит и оповестяване на счетоводни отчети, каквито се прилагат в европейската юрисдикция, където се намира действителният собственик;

25. счита, че ЕС следва да направи незаконно поддържането на търговски отношения с правни структури, установени в данъчни убежища, ако крайният бенефициер не може да бъде идентифициран;

26. призовава Комисията да публикува годишен публичен доклад относно използването на средства на ЕС, както и на парични преводи на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) и Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР) към офшорни структури, включително броя и характера на блокираните проекти, обяснителни бележки относно основанията за блокиране на проекти и последващите действия, предприети, за да се гарантира, че средства на ЕС не допринасят пряко или косвено за избягването на данъци и данъчните измами;

2.1.1. Общ списък на ЕС на данъчни юрисдикции, които не оказват съдействие

27. приветства водещата роля на Комисията при изготвянето на критерии за общ за ЕС списък на данъчните юрисдикции, които не оказват съдействие; изразява съжаление, че този процес отне изключително много време; призовава Съвета да не намалява, а по-скоро да увеличи степента на амбициозност във връзка с критериите за горепосочения списък; настоява всички предложени от Комисията критерии да се вземат предвид, включително, но не само, липсата на корпоративен данък или почти нулевата ставка на корпоративния данък, и подчертава тяхната важност, за да бъде списъкът ефективен и непроизволен; счита, че критериите за прозрачност следва да бъдат прилагани изцяло и че критериите следва също така по подходящ начин да вземат предвид изпълнението и правоприлагането; призовава Съвета, за да може този списък да бъде ефективен и надежден, да въведе строги, пропорционални и възпиращи общи санкции срещу включените в списъка държави,

Сряда, 13 декември 2017 г.

и подчертава, че оценките на отделните страни следва да се извършват по прозрачен начин; призовава Съвета и Комисията да въведат прозрачен и обективен механизъм за преглед, включително с участието на Парламента, за да се актуализира списъкът в бъдеще; припомня, че целта на този списък е да се промени поведението на подобна юрисдикция по отношение на изпирането на пари и улесняването на данъчните измами;

28. изразява съжаление, че списъкът на ЕС с данъчни юрисдикции, които не оказват съдействие, одобрен и публикуван от Съвета, се съсредоточава само върху юрисдикции извън ЕС, като пропуска страни от ЕС, които са играли систематична роля в насърчаването и създаването на възможности за вредни данъчни практики и които не отговарят на критерия за справедливо данъчно облагане; подчертава, че най-малко четири държави членки биха били включени в списъка, ако бъдат проверени съгласно същите критерии на ЕС, както показва симулация, извършена от Oxfam; изразява загриженост, че *a priori* изключването от контрол на държави от ЕС оказва въздействие върху легитимността, надеждността и ефективността на целия процес;

29. счита, че след като бъде изготвен списъкът на ЕС на данъчни юрисдикции, които не оказват съдействие, Комисията следва да предложи съпътстващо законодателство, определящо хармонизирани задължения за данъчните органи във всяка държава членка ежегодно да оповестяват данни, съдържащи общата стойност и местоназначението на паричните преводи от всяка държава членка до всяка юрисдикция от този списък;

30. призовава също така да бъдат прилагани санкции за дружества, банки, счетоводни дружества, адвокатски кантори и данъчни консултанти, за които е доказано, че са участвали в незаконни, вредни или неправомерни дейности с юрисдикции, които не оказват съдействие, или за които е доказано, че са улеснявали незаконни, вредни или неправомерни корпоративни данъчни режими, включващо правни средства в тези юрисдикции;

31. изразява съжаление, че няколко граждани на ЕС, субекти и видни политически личности са посочени в „Досиетата от Панама“; насърча държавите членки да изяснят дали подобни споменавания са били надлежно разследвани и ако това е така, дали те представляват нарушения на националното право; подчертава, че за съжаление по подобен начин много граждани, субекти и видни политически личности, когато бяха поканени да сътрудничат с анкетната комисия на Парламента за разследване на предполагаемите нарушения и лошо администриране при прилагането на правото на Съюза във връзка с изпирането на пари, избягването на данъци и данъчните измами, отказаха да предоставят информация, която би била полезна за целите на комисията;

32. отбелязва, че според последните данни на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) относно преките чуждестранни инвестиции Люксембург и Нидерландия заедно имат повече входящи чуждестранни инвестиции, отколкото САЩ, огромната част от които е в дружества със специална инвестиционна цел без съществена икономическа дейност, а Ирландия има повече входящи чуждестранни инвестиции, отколкото Германия или Франция; посочва, че съгласно малтийската национална статистическа служба чуждестранните инвестиции в Малта са в размер на 1 474 % от размера на нейната икономика; отбелязва, че според проучване, проведено от Университета в Амстердам, 23 % от всички корпоративни инвестиции, които в крайна сметка са достигнали до данъчни убежища, са преминали през Нидерландия; счита, че тези данни са ясен знак за това, че някои държави членки улесняват прекомерни дейности по прехвърляне на печалби за сметка на други държави членки;

33. призовава до края на 2018 г. Комисията да представи доклад за оценка на данъчните режими на държавите членки и техните зависими юрисдикции, региони или други административни структури, които улесняват отклонението от данъчно облагане и данъчните измами и имат потенциално вредно въздействие върху единния пазар;

2.1.2. Списък на ЕС на високорискови трети държави във връзка с борбата с изпирането на пари

34. изразява съжаление, че до този момент Комисията не е извършила своя независима оценка, с която да идентифицира високорискови трети държави със стратегически слабости, както е предвидено в разпоредбите на Директивата относно борбата с изпирането на пари, а е разчитала единствено на списъка, изготвен от Специалната група за финансови действия (FATF), на която Комисията е член; изразява съжаление, че в това отношение Комисията не отговори задоволително на исканията на Парламента;

35. настоятелно призовава Комисията да ускори работата си върху свой собствен списък и да докладва на Парламента относно изпълнението на своята пътна карта и по-специално относно ангажимента си за увеличаване на всички ресурси, нужни на групата за предотвратяване на финансови престъпления;

Сряда, 13 декември 2017 г.

36. счита, че по този въпрос е от първостепенно значение целите на ЕС да са по-амбициозни от тези на Специалната група за финансови действия; във връзка с това подчертава необходимостта от повече инвестиции в човешки и финансови ресурси или от оптимизиране на тяхното разпределяне в рамките на Комисията, за да се укрепи процедурата на проверка;

37. счита, че целта на този списък е да се насърчи промяна в поведението от страна на юрисдикции във връзка с изпирането на пари и финансирането на тероризма и да бъдат възпрезни други държави от прилагането на подобни потенциално вредни политики;

38. призовава Комисията да бъде централната институция както по отношение на списъка за борба с изпирането на пари, съдържащ високорискови трети държави, така и по отношение на прегледа на европейския списък на данъчни убежища, за да се гарантира съгласуваност и взаимно допълване;

2.2 Друго данъчно законодателство

39. приветства новото законодателство, прието през последните две години в отговор на „Люкслийк“; приветства пълната ангажираност на ЕС в проекта на ОИСП относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби; призовава държавите членки бързо да транспонират законодателството на ЕС в съответните си правни системи и да гарантират неговото прилагане;

40. призовава за амбициозно публично отчитане по държави, с цел да се повиши данъчната прозрачност и обществения контрол върху мултинационалните предприятия, тъй като това ще позволи на широката общественост да има достъп до информация относно печалбите, получените субсидии и данъците, платени от мултинационални дружества в юрисдикциите, където извършват дейност; настоятелно призовава Съвета да постигне общо съгласие по предложението за водене на преговори с други институции на ЕС с цел да се приеме публично отчитане по държави, като една от ключовите мерки за постигане на по-голяма прозрачност във връзка с данъчната информация на дружествата за всички граждани;

41. подчертава, че публичното отчитане по държави ще позволи на инвеститорите и акционерите да вземат предвид данъчните политики на дружествата, когато участват в събранията на акционерите и вземат инвестиционни решения;

42. припомня, че данъчната информация следва да се превърне в съществен елемент от финансовото отчитане на корпорациите;

43. настоятелно призовава Съвета да постигне бързо и амбициозно споразумение относно двете стъпки на общата консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД); припомня, че в допълнение към намаляването на разходите както за предприятията, така и за данъчните администрации на държавите членки, тази инициатива би разрешила въпроса за трансферното ценообразуване и би осигурила по-лоялна конкуренция в рамките на единния пазар; подчертава, че хармонизирането на данъчните основи е най-доброто решение с цел да се прекрати данъчното оптимизиране и агресивното данъчно планиране със законни средства; припомня, че е необходимо ново обвързващо определение за място на стопанска дейност, за да се гарантира, че данъчното облагане се осъществява там, където се извършва стопанската дейност и където се създава икономическа стойност; подчертава, че това определение следва да бъде придружено от минимални обвързващи критерии, по които да се определи дали дадена икономическа дейност има достатъчно същност, за да бъде облагана с данък в дадена държава членка, с цел да се избегне проблемът с дружествата „пощенски кутии“, по-специално във връзка с предизвикателствата, които поражда цифровата икономика;

44. насърчава Комисията и държавите членки да пристъпят към много по-амбициозни реформи в областта на данъчното облагане;

45. подчертава, че за да функционира единното данъчно облагане като средство за прекратяване на прехвърлянето на печалби, то следва да се прилага в световен мащаб, и че прилагането на обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък на равнище ЕС носи риска от създаване на положение, при което текущите загуби от страна на държави членки в полза на останалия свят могат да станат постоянни, както може да стане постоянно и възползването от останалия свят от страна на някои държави членки; отбелязва, че един фокусиран само върху ЕС подход може да премахне стимулите за прехвърляне на печалби в рамките на ЕС, но да създаде условия за допълнителни стимули и възможности да се прехвърлят печалби извън ЕС;

46. припомня своите препоръки да се гарантира, че автоматичният обмен на информация относно данъчни договорености е разширен, така че да обхваща всички договорености, и Комисията да получи достъп до цялата относима информация с цел да се осигури спазването на европейските правила в областта на конкуренцията⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Резолюция на Европейския парламент от 16 декември 2015 г., съдържаща препоръки към Комисията относно осигуряването на прозрачност, координация и конвергенция в корпоративните данъчни политики в Съюза; Препоръка А4.

Сряда, 13 декември 2017 г.

47. призовава Европейската комисия възможно най-скоро да представи законодателно предложение за преразглеждане на Директивата за административното сътрудничество ⁽¹⁾, за да се засили допълнително данъчното сътрудничество между европейските държави членки чрез задължение за предоставяне на отговор на групови запитвания по данъчни въпроси, така че една европейска държава да може да предостави на останалите цялата информация, необходима за наказателното преследване на извършителите на трансгранично отклонение от данъчно облагане; припомня своето предложение за изменение на Директивата за административното сътрудничество с цел подобряване на координацията на държавите членки относно данъчните ревизии ⁽²⁾;

48. изразява съжаление, че съгласно правилата на ЕС за държавната помощ, неплатени данъци, възстановени от бенефициери на незаконна данъчна помощ, принадлежат на държавата, която е предоставила помощта, а не на страните, които са засегнати от свиване на своите данъчни основи в резултат на неблагоприятни данъчни схеми; призовава Комисията за тази цел да разработи подходящи методики за количествено определяне на загубата на приходи за засегнатите държави членки и подходящи процедури по възстановяване, за да се гарантира, че неплатените данъци се разпределят на държавите членки, в които икономическата дейност в действителност е била извършена;

49. счита, че данъчните реформи трябва винаги да дават възможност за контрол от страна на гражданите и да предоставят на гражданското общество достъп, информация и обучение, за да им се даде възможност продуктивно да участват в оформянето на тези политики, което не е настоящата практика;

50. подчертава в допълнение, че данъчното законодателство както на национално равнище, така и на равнище ЕС, трябва да бъде опростено и изготвено по начин, който да го направи достъпно за всеки гражданин, за да се избегне сложността, която обслужва индустрията с данъчните измами;

51. призовава Комисията да внесе предложение за преразглеждане на Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно обществените поръчки ⁽³⁾, което да включва мерки за възпиране на публичните администрации от работа с дружества, които използват данъчни убежища;

52. призовава Комисията да постави началото на всеобхватна оценка на 19-те години работа на групата „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия) под формата на публичен доклад, като се съсредоточи върху постигнатите резултати при предотвратяването на трансграничните вредни корпоративни данъчни режими; призовава за реформа на групата „Кодекс за поведение“ въз основа на констатациите, която ще доведе до по-голяма прозрачност и ефективност в работата на групата, с оглед на факта, че тя трябва да играе централна роля в усилията на ЕС да постигне подобрения в тази област; призовава на Парламента да бъдат предоставени правомощия във връзка с отчетността и упражняването на контрол по отношение на групата;

53. призовава Комисията да състави списък на вредните режими, по които до настоящия момент групата „Кодекс за поведение“ не е успяла да постигне съгласие за предприемане на действия, и да публикува този списък; призовава Комисията до 2020 г. да извърши оценка на въздействието на подхода за връзка между разходите за научноизследователска и развойна дейност и получените печалби от гледна точка на отговарящите на правилата режими на патентна кутия и да изчисли количествено, ако това е възможно, тяхното въздействие върху иновациите и загубите на данъчни постъпления;

54. изразява съжаление, че няколко държави — членки на ЕС, са посочени в „Досиетата от Панама“; призовава Комисията, в сътрудничество с данъчните органи, да започне широка оценка на потенциално вредни данъчни мерки в държавите членки, които нарушават конкуренцията, и на въведените мерки за противодействие, както и на страничните ефекти от тези мерки върху други юрисдикции; призовава за въвеждането на ефективен механизъм за контрол, който да следи държавите членки от гледна точка на възможни нови вредни данъчни мерки, които те могат да въведат;

55. призовава Комисията да представи законодателно предложение за разглеждане на въпроса за трансграничните преобразувания и прехвърляния на седалища и да предостави ясни правила относно прехвърлянето на седалището на дружество в рамките на ЕС, включително правила за борба с дружества „пощенски кутии“;

⁽¹⁾ Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО, ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1.

⁽²⁾ Резолюция на Европейския парламент от 16 декември 2015 г. съдържаща препоръки към Комисията относно осигуряването на прозрачност, координация и конвергенция в корпоративните данъчни политики в Съюза; Препоръка Б5.

⁽³⁾ ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65.

Сряда, 13 декември 2017 г.

56. настоятелно призовава Комисията и всички държави членки да гарантират прекратяване на практиката на корпоративна данъчна инверсия, при която мултинационална корпорация се придобива от по-малко дружество, установено в данъчно убежище и приема седалището на последното, така че да „премести“ своето седалище и да намали общата данъчна тежест на обединеното дружество, като този процес е последван от източване на приходите чрез плащания към данъчното убежище, подлежащи на приспадане за данъчни цели, (под формата например на заеми, роялти и услуги), които имат за цел избягването на данъци върху печалбата на вътрешния пазар на тази мултинационална корпорация;
57. подчертава необходимостта от предоставяне на специално внимание на вредните данъчни практики, които се използват все по-широко, като например злоупотребата с патентни кутии, деривати, суапове и др., използвани с цел избягване на данъци;
58. приветства направените от Комисията през август 2016 г. констатации за държавната помощ, които сочат, че Ирландия незаконно е предоставила на Apple 13 милиарда евро под формата на неправомерни данъчни облекчения; поставя под въпрос решението на ирландското правителство да обжалва това решение в опит да не събере дължимата сума;
59. призовава държавите членки да идентифицират и да прекратят изцяло използването на каквито и да всякакви форми на данъчни амнистии, които могат да доведат до изпиране на пари и данъчни измами, или които биха могли да попречат на националните органи да използват предоставените данни за целите на разследванията на финансови престъпления;
60. изразява своето безпокойство във връзка с намеренията на администрацията на САЩ за насърчване на данъчните облекчения за големите корпорации и за финансово дерегулиране; призовава Комисията да наблюдава отблизо предложената данъчната реформа в САЩ, известна като Blue Print („Блу принт“), и възможността в САЩ да бъде въведена данъчна амнистия, за да се позволи репатриация на печалби, реализирани от големи технологични дружества при много ниски данъчни ставки;
61. призовава държавите членки да укрепят своите данъчни администрации с подходящ капацитет на персонала, за да гарантират ефективното събиране на данъчни приходи и преодоляването на вредните данъчни практики предвид факта, че липсата на ресурси и съкращенията на персонала в допълнение към липсата на подходящо обучение, технически средства и правомощия за разследване представляват сериозна пречка за данъчните администрации в някои държави членки;
62. отбелязва като един пример за схема за избягване на данъци в ЕС т.нар. двойна ирландска структура, която ще бъде постепенно премахната до 2020 г.; призовава всички държави членки да подложат на наблюдение договорите си относно двойното данъчно облагане, за да гарантират, че схеми за избягване на данъци не се възползват от несъответствия между данъчните системи;
63. изразява съжаление по повод липсата на надеждни и обективни статистически данни относно мащаба на избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане; подчертава значението на разработването на подходящи и прозрачни методики за количествено определяне на мащаба на тези явления, както и тяхното въздействие върху публичните финанси на държавите, техните икономически дейности и публични инвестиции;
64. призовава Комисията да издаде указания, за да се направи ясно разграничение кои действия са незаконни и кои са законни, дори да противоречат на духа на закона, в рамките на практиките за отклонение от данъчно облагане и избягване на данъци с цел да се гарантира правна сигурност за всички заинтересовани страни; призовава държавите членки и трети държави да гарантират, че глобите и имуществените санкции, налагани на извършителите на отклонение от данъчно облагане и на посредниците, не подлежат на приспадане от данъчната основа;
65. подчертава, че провеждането на отговорна данъчна стратегия следва да се счита за стълб на корпоративната социална отговорност (КСО) и че отклонението от данъчно облагане, избягването на данъци и практиките на агресивно данъчно планиране са несъвместими с КСО; повтаря призива си към Комисията да включи този елемент в актуализирана стратегия на ЕС за КСО;
66. призовава дружествата да превърнат в неразделна част от своята корпоративна социална отговорност пълното спазване на своите данъчни задължения, без каквато и да е форма на избягване на данъци;
67. повтаря призива на комисията TAXE2 за създаване на нов център на Съюза за съгласуваност и координация на данъчната политика в рамките на структурата на Комисията, който да може да извършва оценка и да осъществява мониторинг на данъчните политики на държавите членки на равнището на Съюза и да гарантира, че държавите членки няма да прилагат нови вредни данъчни мерки; посочва, че този център за съгласуваност и координация на данъчната политика следва да бъде в състояние да извършва мониторинг на спазването от страна на държавите членки на общия списък на Съюза с юрисдикции, които не оказват съдействие, в допълнение към гарантирането и насърчването на сътрудничество между националните данъчни администрации (например във връзка с обучение и обмен на най-добри практики);

Сряда, 13 декември 2017 г.

68. посочва отново препоръките на Парламента ⁽¹⁾ за създаване на набор от мерки за противодействие, които Съюзът и държавите членки следва да прилагат като акционери и участници във финансирането на публични органи, банки и програми за финансиране, които мерки да се прилагат към дружества, използващи данъчни убежища, за да прилагат схеми за агресивно данъчно планиране, и следователно несъответстващи на стандартите на Съюза за добро управление на данъчното облагане;

69. отново призовава Комисията да направи изменения в европейското законодателство, включително разпоредбите по отношение на устава на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), Регламента за Европейския фонд за стратегически инвестиции (ЕФСИ), четирите регламента за общата селскостопанска политика (ОСП), и петте европейски структурни и инвестиционни фонда (Европейски фонд за регионално развитие, Европейски социален фонд, Кохезионен фонд, Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейски фонд за морско дело и рибарство), за да забрани насочването на средства от ЕС към крайни бенефициери или финансови посредници, за които е доказано, че участват в отклонение от данъчно облагане или агресивно данъчно планиране;

70. призовава Комисията и Съвета да създадат запълнителен стандартизиран публичен европейски търговски регистър с цел получаване на актуална и надеждна информация относно дружествата и за постигане на прозрачност чрез трансграничен достъп до сравнима и надеждна информация относно дружествата в ЕС;

71. предлага Комисията да извърши оценка на въздействието на трансграничните трансфери на футболни играчи върху събирането на приходи от страна на държавите членки и да представи всички считани за съответни мерки за справяне със значителната загуба на приходи, включително мерки, свързани с ролята на посредниците, съдействащи за тези трансфери;

72. призовава Комисията да се въздържа от сключването на търговски споразумения с юрисдикции, които ЕС определя като данъчни убежища;

2.3. Обмен на информация

73. изразява съжаление, че разпоредбите на Директивата за административното сътрудничество, които са били в сила през периода, обхванат от разкритията в „Досиетата от Панама“, не са били изпълнени ефективно и че размерът на обменената информация и решения е нисък; припомня, че автоматичният обмен на информация между данъчните органи е от ключово значение за държавите членки при осигуряването на взаимна помощ при събирането на данъчни приходи и създаването на еднакви условия на конкуренция; призовава Европейската комисия да направи предложения за допълнително увеличаване на данъчното сътрудничество между държавите членки чрез задължение за предоставяне на отговор на групови запитвания по данъчни въпроси, така че една европейска държава да може да предостави на останалите цялата информация, необходима за наказателното преследване на трансгранични извършители на отклонение от данъчно облагане;

74. изразява голяма загриженост във връзка с това, че през последните години е нараснал броят на данъчните договорености, постигнати с мултинационални предприятия от страна на държави членки, независимо от безпокойството в обществото, създадено от скандала „Люкслик“;

75. настоява, че Комисията следва да има достъп, в съответствие с правилата за защита на данните, до цялата информация, обменена съгласно Директивата за административното сътрудничество, за да извършва подобаващ мониторинг и да изисква нейното изпълнение; подчертава, че тази информация следва да се съхранява в централен регистър, управляван от Комисията, с оглед на изключителната ѝ компетентност в областта на конкуренцията;

76. призовава за по-ефективен обмен, обработване и използване на информация в световен мащаб и настоятелно призовава разпоредбите относно общите стандарти за предоставяне на информация да се прилагат ефикасно и последователно, като се преминава от политиката на посочване и порицаване в рамките на системата за партньорски проверки към режим на санкции; насочва вниманието към необходимостта от реципрочност при обмена на информация между Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и съответните подписали държави; призовава държавите членки да подкрепят участващите развиващи се страни при прилагането на тези стандарти; подчертава необходимостта държавите не само да се ангажират с общите стандарти за предоставяне на информация, но също така да

⁽¹⁾ Резолюция на Европейския парламент от 16 декември 2015 г. съдържаща препоръки към Комисията относно осигуряването на прозрачност, координация и конвергенция в корпоративните данъчни политики в Съюза; Приети текстове; Препоръка В3.

Сряда, 13 декември 2017 г.

въведат системата и да гарантират високо качество на предоставяните данни; изтъква, че настоящия общ стандарт за предоставяне на информация има слабости и приветства факта, че ОИСП работи върху усъвършенстването на стандарта, за да го направи по-ефективен; призовава Комисията да допринесе за преодоляването на установените пропуски;

77. призовава за усъвършенствани публични търговски регистри и публични регистри на действителните собственици, както и за публично отчитане по държави с цел преодоляване на ограниченията, наложени от обмена на информация в рамките на „Многостранната конвенция на ОИСП за изпълнение на свързани с данъчни спогодби мерки за предотвратяване на свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби“ от юни 2017 г., с която се дава възможност на държавите да избират партньорите, като по този начин на практика се позволява двустранен подход;

78. подчертава, че задължителният автоматичен обмен на информация във връзка с потенциални договорености за агресивно данъчно планиране от трансгранично естество (Шеста директива за административното сътрудничество) следва да бъде достъпен не само за данъчните органи;

79. призовава Комисията да гарантира реципрочност при обмена на информация между ЕС и трети държави, които не са подписали международно приетите стандарти; подчертава необходимостта от ефективни санкции срещу финансовите институции с европейски клиенти, които не спазват стандартите за автоматичен обмен на информация; счита, че в подобно предложение следва да бъде включен механизъм за разрешаване на спорове с цел разрешаване на потенциални конфликти между ЕС и трети държави; припомня своята препоръка за въвеждане на данък при източника или на мерки с подобен резултат, за да се избегнат случаите, когато необложени с данък печалби напускат границите на ЕС;

80. счита, че субектите, които са задължени да предоставят информация на данъчните органи, трябва да бъдат същите като изброените в Директивата относно борбата с изпирането на пари, и по-точно:

- 1) кредитни институции;
- 2) финансови институции;
- 3) следните юридически или физически лица, при упражняване на професионалните си дейности:
 - a) одитори, външни счетоводители и данъчни консултанти;
 - b) нотариуси и други упражняващи юридическа дейност лица на свободна практика, когато участват, действайки от името или за сметка на свой клиент, във всяка финансова сделка или сделка с имущество или чрез подпомагане на свой клиент при планирането или изпълнението на сделки, отнасящи се до:
 - i) покупка и продажба на имущество или стопански субекти;
 - ii) управлението на фондове, ценни книжа или други активи, принадлежащи на клиента;
 - iii) откриването или управлението на банкови сметки, спестовни сметки или сметки за ценни книжа;
 - iv) организацията на вноските, необходими за създаването, функционирането или управлението на предприятията;
 - v) създаването, функционирането или управлението на тръстове, дружества, фондации или сходни структури;
 - в) доставчиците на доверителни услуги и корпоративни услуги, които не са обхванати от букви а) или б);
 - г) брокери на недвижими имоти;

Сряда, 13 декември 2017 г.

- д) други лица, търгуващи със стоки, само когато извършваните или получаваните плащания са в брой и са в размер на 10 000 евро или повече, независимо дали се извършват чрез една сделка или чрез няколко сделки, които изглеждат свързани;
- е) доставчици на услуги в областта на хазарта.

3. Изпиране на пари

3.1. Законодателство за борба с изпирането на пари

81. подчертава, че всички разпоредби на Директивата относно борбата с изпирането на пари следва да се прилагат ефективно и последователно от държавите членки; призовава Комисията и държавите членки да осигурят надлежно правоприлагане; призовава Комисията да увеличи и да осигури подходящи ресурси за съществуващите системи за мониторинг; призовава Комисията да разпредели повече ресурси за своята работна група за предотвратяване на финансови престъпления;

82. подчертава, че правната рамка на Четвъртата директива относно борбата с изпирането на пари забранява напълно анонимните акции на приносител, които, освен ако не са надлежно регистрирани, се оказват удобен инструмент за създаване на международни схеми за изпиране на пари; призовава държавите членки правилно да изпълняват и прилагат Четвъртата директива относно борбата с изпирането на пари, която влезе в сила на 26 юни 2017 г.; призовава Комисията да наблюдава правилното транспониране и изпълнение на директивата;

83. призовава Комисията да образува производства за установяване на нарушение срещу държави членки за неизпълнение на правото на Съюза, разкрито от „Досиетата от Панама“ и от други случаи на изтичане на информация;

84. подчертава необходимостта от редовно актуализирани, стандартизирани, взаимосвързани и публично достъпни регистри на действителните собственици на дружества, тръстове, фондации и подобни правни структури, за да се предотврати анонимността на крайните действителни собственици; призовава за намаляване на настоящия праг за акционерно участие в определението за действителен собственик; счита, че в рамките на международните форуми ЕС и държавите членки трябва да поемат водеща роля в насърчаването на стандарти за прозрачност по отношение на крайните действителни собственици;

85. подчертава призива, отправен от представителите на френското ЗФР в анкетната комисия на Парламента, за разследване на предполагаеми нарушения и лошо администриране при прилагането на правото на Съюза във връзка с изпирането на пари, избягването на данъци и данъчните измами, според които, в съответствие с препоръка 26 на Специалната група за финансови действия относно финансовия надзор на равнище ЕС, следва изрично да се предвиди, че упражняването на надзор от компетентния надзорен орган може да стигне до дружеството майка на групата;

86. призовава Комисията да упражнява надзор при създаването на публично достъпни поземлени регистри;

87. призовава за установяване на действителния собственик, което обхваща всички физически лица, които в крайна сметка притежават или контролират даден правен субект, различен от дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, за което се прилагат изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Съюза или за което се прилагат еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, посредством пряко или косвено притежаване на поне една акция или еквивалентен минимален дял на участие в този правен субект, включително посредством акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства;

88. отбелязва, че незаконните парични средства, депозирани чрез изплащането на сумите по тези сделки, се преобразуват в законни средства, произтичащи от законни сделки; следователно настоятелно посочва необходимостта от разширяване на правилата за борба с изпирането на пари, така че да обхващат пазара на недвижими имоти, с цел предотвратяване на нови незаконни явления;

89. подчертава, че е необходимо да се подобри прилагането на комплексните проверки на клиента (КПК), за да се гарантира, че се извършва правилна оценка на рисковете, свързани с профила на клиента; подчертава, че дори когато се възлага на външни изпълнители, за комплексната проверка на клиента носят отговорност задължените субекти; призовава тази отговорност да бъде ясна и да се предвиди разпоредба за санкции, в случай на небрежност или конфликти на интереси при възлагане на дейности на външни изпълнители; освен това счита, че обхватът на задължените субекти следва да бъде разширен, за да включи, наред с другите, брокерите на недвижими имоти, с цел настоящите разпоредби за комплексна проверка на клиента да се прилагат еднакво по отношение на регулираните и понастоящем нерегулираните участници; призовава за хармонизация на комплексната проверка на клиента на равнище ЕС, с което да се осигури подходящата форма на тези процедури, за да се гарантира, че спазват изискванията;

Сряда, 13 декември 2017 г.

90. счита, че санкциите за изпиране на пари, отклонение от данъчно облагане и данъчни измами следва да бъдат по-тежки и възпиращи и че държавите членки следва да прилагат основан на риска подход, когато насочват ресурсите за борба срещу посочените незаконни практики; приветства във връзка с това предложението на Комисията за директива на Европейския парламент и на Съвета за борба по наказателноправен ред с изпирането на пари (COM(2016)0826); призовава държавите членки да проучат дали е желателно да се забрани постигане на споразумение без повдигане на обвинения при случаи на много сериозни данъчни измами; отбелязва обаче, че успоредно с това ЕС и неговите държави членки следва да разработят стимули за всяка категория задължени субекти, за да ги възпират да участват в подобни дейности и да превърнат в нерентабилно участието в подобни дейности; призовава държавите членки да извършат преглед на давностните срокове за изпирането на пари, така че да се избегне давност в резултат на бездействие на компетентните органи;

91. призовава за прилагането на ефективен механизъм за мониторинг на европейско равнище, който да има въздействие върху свързаните юрисдикции, тъй като партньорските проверки на Специалната група за финансови действия и редовните взаимни оценки лесно могат да бъдат възпрепятствани от политически или други форми на допустителство;

92. подчертава необходимостта да се приеме общо разбиране и определение на равнището на ЕС за видна политическа личност;

93. призовава за хармонизирано определение за данъчни престъпления на равнище ЕС и за създаване на отделен наказателноправен инструмент, който да бъде приет съгласно член 83, параграф 2 от ДФЕС, или в крайна сметка съгласно член 116 от ДФЕС, ако държавите членки не са в състояние да се договорят за отстраняване на нарушението на условията на конкуренция на вътрешния пазар; призовава определението за първоначални престъпления, свързани с изпирането на пари, да бъде хармонизирано в рамките на ЕС и да се ограничат изключенията, които държавите членки могат да използват, за да откажат сътрудничество и обмен на информация; припомня своята позиция относно преразглеждането на четвъртата и петата директиви относно борбата с изпирането на пари с цел данъчните престъпления да бъдат разделени от изискването за наказуемост чрез лишаване от свобода или задържане под стража;

94. изразява загриженост във връзка с приемането на програми за гражданство за лица, които не пребивават в ЕС, т.нар. златна виза или инвеститорски програми за граждани на трети държави в замяна на финансови инвестиции, без да се извършва надлежна комплексна проверка на клиента или изобщо без да се извършва такава проверка; призовава Комисията да извърши оценка на спазването от страна на държавите членки на Директивата относно борбата с изпирането на пари и друго, свързано с нея законодателство на ЕС, когато се предоставя гражданство по такива програми;

95. призовава Комисията и Съвета да погледнат сериозно на амбициозното преразглеждане на Четвъртата директива относно борбата с изпирането на пари (COM(2016)0450), по което комисиите на Парламента по икономически и парични въпроси и по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи гласуваха на 28 февруари 2017 г. ⁽¹⁾ и с което биха могли да бъдат преодолені множество съществуващи пропуски и да се укрепи значително настоящото законодателство в областта на борбата с изпирането на пари, например чрез по-строга определение за действителен собственик, като не се позволява на старши ръководители, упълномощени директори и други пълномощни агенти да бъдат определяни като действителни собственици, освен ако отговарят на критериите, чрез предоставяне на пълен обществен достъп до регистрите на действителните собственици на дружества и тръстове и чрез прилагане на по-ефективен механизъм за санкциониране на нарушения на Директивата относно борбата с изпирането на пари; поради това настоятелно призовава Комисията и Съвета да не смекчават строгото предложение на Парламента в рамките на текущите тристранни преговори;

96. призовава за по-силен политически и регулаторен акцент върху възникващите рискове, свързани с новите технологии и финансови продукти, например деривати, суапове и виртуални валути ⁽²⁾;

97. призовава Комисията да направи оценка на възможността за използване на потенциала на нови технологии от типа на уникални цифрови самоличности, за да се улесни идентифицирането на тежки случаи на финансови престъпления, като същевременно се гарантира, че в този процес се спазват основните права, включително правото на неприкосновеност на личния живот;

⁽¹⁾ Вж. доклад A8-0056/2017.

⁽²⁾ Изслушване на комисията PANA с Брук Харингтън и други експерти от 24 януари 2017 г.

Сряда, 13 декември 2017 г.

98. призовава Комисията спешно да направи оценка на последиците за изпирането на пари и данъчните престъпления от дейностите, свързани с онлайн игрите, виртуалните валути, криптовалутите, технологиите с блокови вериги и финансовите технологии; освен това призовава Комисията да разгледа възможни мерки, включително законодателни, за да създаде регулаторна рамка за тези дейности с цел ограничаване на инструментите за изпиране на пари;

99. настоятелно призовава активи, генерирани от престъпни дейности, да бъдат конфискувани; за тази цел призовава за бързото приемане на регламент относно взаимното признаване на решения за обезпечаване и конфискация, за да се улесни трансграничното възстановяване на активи от престъпна дейност; подчертава, че предложеният от Комисията правен инструмент ще позволи по-добро сътрудничество и по-лесно признаване на тези решения при същевременно спазване на принципа на субсидиарност;

100. подчертава, че също така са необходими стъпки за съгласуване на националните стратегии с тези на европейските агенции и организации като Европол, Евроюст и OLAF; настоятелно призовава за улесняване на това сътрудничество да се премахнат правните пречки, които възпрепятстват обмена на информация;

101. приветства неотдавнашното решение на правителството на Португалия да забрани емитирането на акции на приносител и да преобразува настоящите в номинални ценни книжа и настоятелно призовава Комисията да предложи законодателство за целия ЕС в същия смисъл;

102. призовава за много по-строг контрол от компетентните органи при оценяването на пригодността и коректността на членовете на управителните съвети и акционерите на кредитните институции в ЕС; счита, че условията трябва да позволяват на компетентните органи да извършват непрекъснат надзор на критериите за оценка както на акционерите, така и на членовете на управителните съвети, съгласно които понастоящем е много трудно отменянето на одобрението, след като веднъж е било дадено; счита също така, че сроковете и гъвкавостта по отношение на възразяването срещу придобивания следва да бъдат увеличени, особено когато е необходимо компетентните органи да извършат собствени проучвания на информацията, предоставена относно събития в трети държави, както и във връзка с видни политически личности;

3.2. Звена за финансово разузнаване (ЗФР)

103. счита, че чрез хармонизиране на статута и функционирането на европейските ЗФР, ще бъде засилен обменът на информация; призовава Комисията да започне проект в рамките на платформата на ЗФР с цел да установи източниците на информация, до които ЗФР имат достъп понастоящем; призовава Комисията да издаде насоки относно това как да се гарантира по-голямо сближаване на функциите и правомощията на европейските ЗФР, като определи минималния общ обхват и съдържание на финансовата и административната информация и информацията относно правоприлагането, която ЗФР следва да получават и да могат да обменят помежду си; счита, че тези насоки следва също така да включват обяснения за постигане на общо разбиране на функциите за стратегически анализ на ЗФР;

104. счита, че за да бъдат по-ефикасни, всички европейски ЗФР следва да разполагат с неограничен и пряк достъп до цялата информация, свързана с техните функции, от задължените субекти и регистрите; освен това едно ЗФР следва да е в състояние да получава такава информация по искане на друго ЗФР в Съюза и да обменя тази информация със ЗФР, което отправя искането;

105. предлага на държавите членки при въвеждането на Директивата относно борбата с изпирането на пари да премахнат изискването ЗФР да получават разрешение от трето лице да споделят информация с друго ЗФР за целите на разузнаването, за да се насърчи обменът на информация между ЗФР; призовава Комисията да издаде насоки относно общите разпоредби в Директивата относно борбата с изпирането на пари, по-специално относно необходимостта от спонтанен и незабавен обмен на информация с други ЗФР;

106. подчертава необходимостта от по-ефективна комуникация между съответните компетентни органи на национално равнище, но също така и между ЗФР в различните държави членки; призовава Комисията да създаде система на ЕС за бенчмаркинг като инструмент за стандартизиране на информацията, която следва да се събира и обменя, и да засили сътрудничеството между ЗФР; посочва, че в това следва да се включва укрепване на FIU.net в рамките на Европол, а също и на самия Европол, по-специално за да му се даде възможност за извличане на информация и статистически данни за потоците от информация, дейностите и резултата от извършения анализ от ЗФР, и на правомощията и ресурсите на Евроюст за мерки срещу изпирането на пари и отклонението от данъчно облагане; освен това призовава държавите членки да увеличат човешките, финансовите и техническите ресурси на ЗФР, за да се укрепят капацитетът им за разследване и сътрудничество, така че те надлежно да обработват и използват нарастващия брой докладвания на съмнителни сделки;

Сряда, 13 декември 2017 г.

107. отбелязва, че ограничаването на целта на използването на информацията, обменяна между ЗФР, следва да бъде преразгледано и уеднаквено на равнище ЕС и на световно равнище, за да се даде възможност информацията да бъде използвана за борба с данъчните престъпления и за целите на предоставянето на доказателства;

108. настоява, че назначенията на ръководните позиции в ЗФР трябва да бъдат независими, политически безпристрастни и основани на професионалната квалификация и че процесът на подбор трябва да бъде прозрачен и подлежащ на надзор; подчертава необходимостта от общи правила относно независимостта на институциите, отговорни за налагане на спазването на правилата по отношение на данъчните измами и изпирането на пари, както и необходимостта от пълна независимост на правоприлагащите органи при проследяването на докладите на ЗФР;

109. призовава Комисията да провери дали това задължение се спазва надлежно във всички държави членки;

110. потвърждава позицията си по Петата директива относно борбата с изпирането на пари във връзка със създаването на европейско ЗФР и необходимостта да се осигури ефективна и координирана система за обмен на информация, както и централизирана база данни; подчертава необходимостта от подкрепа за ЗФР в държавите членки, по-специално при трансграничните случаи;

111. подчертава, че компетентните органи не трябва да чакат да бъдат надвити от нарастващото използване на цифровите технологии от страна на данъчните консултанти и данъкоплатците; счита, че компетентните органи следва да разработят свои собствени инструменти и капацитет за разследване по съответен начин; счита, че това може да предложи нови възможности на компетентните органи по отношение на често разисквания въпрос с разпределението на ресурсите или да спомогне за подобряване на сътрудничеството между тях;

4. Посредници

112. изразява съжаление, че посредниците понастоящем са уредени по нееднороден начин на територията на ЕС; призовава Съвета бързо да разгледа и приеме предложението на Комисията за задължителен автоматичен обмен на информация, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености в областта на данъчното облагане (СОМ(2017)0335), за да се засилят задълженията за докладване на посредниците; насърчава държавите членки да разгледат потенциалните ползи от това да разширят обхвата на директивата до чисто вътрешни случаи;

113. подчертава необходимостта с това предложение да се отстранят пропуските, потенциално даващи възможност за агресивно данъчно планиране, като се създадат нови правила за посредници, участващи в такива практики;

114. отбелязва, че управлението на богатство продължава да се извършва до голяма степен по нерегулиран начин и че следва да се създадат обвързващи международни правила и стандарти за осигуряване на еднакви условия на конкуренция и по-добро регулиране и определяне на тази професия; в този контекст призовава Комисията да поеме инициативата във всички съответни международни форуми за създаването на такива стандарти и правила;

115. признава, че надзорът следва да се извършва в контекста на самоорганизацията и саморегулирането; призовава Комисията да извърши оценка на необходимостта от целенасочено действие от страна на ЕС, включително възможността за изготвяне на законодателство, за да се гарантира подходящ надзор на саморегулирането на задължените субекти, т.е. чрез отделен и независим национален регулаторен орган/надзорен орган;

116. призовава Комисията, в сътрудничество с държавите членки и надзорните органи, да издаде насоки за стандартизиране на форматите за докладване за задължени субекти с цел улесняване на обработването и обмена на информация от страна на ЗФР;

117. призовава за регулаторни норми за данъчните посредници, които да съдържат стимули, възпиращи ги от участие в отклонение от данъчно облагане, избягване на данъци и прикриване на действителните собственици;

118. подчертава, че ако посредникът е установен извън територията на ЕС, от съответния данъкоплатец трябва да се изисква да предава своите договорености за потенциално агресивно данъчно планиране директно на данъчните органи на своята държава преди тяхното прилагане, така че тези органи да имат възможност да предприемат подходящи мерки в отговор на данъчните рискове;

Сряда, 13 декември 2017 г.

119. счита, че създаването на по-строги правила относно ролята на посредниците ще бъде от полза за сектора като цяло, тъй като лоялните посредници вече няма да бъдат поставяни в неизгодно положение заради нелоялната конкуренция и по този начин ще се отсеят най-добрите;

120. призовава за по-ефикасни, възпиращи и пропорционални санкции както на равнище ЕС, така и на равнище държави членки, срещу банките и посредниците, които съзнателно, преднамерено и систематично участват в незаконни данъчни схеми или схеми за изпиране на пари; подчертава, че санкциите следва да са насочени както към самите дружества, така и към служителите на ръководни постове и към членовете на управителните съвети, които носят отговорността за схемите; подчертава, че е съществено да има значителни наказания, и счита, че използването на режим на публично порицаване при потвърдени случаи би могъл да убеди посредниците да не заобикалят задълженията си и да насърчи спазването на изискванията;

121. призовава държавите членки да гарантират, че секторите, които са изложени на най-голям риск от схеми за прикриване на действителните собственици (определени в оценката на Комисията относно рисковете от изпирането на пари), биват подлагани на ефективен мониторинг и надзор; призовава държавите членки да предоставят насоки относно рисковите фактори, произтичащи от сделките с участието на данъчни консултанти, одитори, външни експерт-счетоводители, нотариуси и други лица, упражняващи юридическа дейност на свободна практика;

122. призовава за по-добро прилагане на правилата, свързани с изпирането на пари, избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане, и за постигане на възпиращ ефект от това прилагане чрез увеличаване на обществената видимост, по-специално чрез подобряване на публикуваните статистически данни относно принудителни мерки, предприети срещу специалисти, предоставящи данъчни консултации и съвети относно изпирането на пари;

123. подчертава необходимостта от по-голям контрол, надзор и координация на националните схеми за сертифициране на посредниците, практикуващи като данъчни специалисти в ЕС; призовава държавите членки да оттеглят лицензиите, ако бъде доказано, че съответните посредници са участвали в активно насърчаване или способстване на трансгранично отклонение от данъчно облагане, незаконно данъчно планиране и изпиране на пари;

124. призовава Комисията да направи оценка дали компетентните органи в държавите членки спазват процедурите за лицензиране на посредниците, които вече са предвидени в правото на Съюза, например в Четвъртата директива за капиталовите изисквания;

125. призовава адвокатското съсловие да приеме методика, съгласно която адвокатската професионална тайна не възпрепятства адекватното докладване на съмнителни сделки или на други потенциално незаконни дейности, без да се засягат правата, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз и общите принципи на наказателното право, или да подобри съществуващата методика в същия смисъл;

126. призовава държавите членки да въведат стимули, които да възпират посредниците, установени в ЕС, от дейност в юрисдикции, включени в списъка на ЕС с данъчни юрисдикции, които не оказват съдействие, и в списъка на ЕС на държави, чиито режими за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма имат стратегически недостатъци, например като ги изключват от процедурите за обществени поръчки; освен това призовава Комисията да извърши оценка на въздействието относно възможността за налагане на забрана за посредници, установени в ЕС, да извършват дейност в юрисдикции, включени в списъка на ЕС с данъчни юрисдикции, които не оказват съдействие, и в списъка на ЕС на държави, чиито режими за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма имат стратегически недостатъци;

127. подчертава, че с оглед на подобряването на международното сътрудничество изискванията към одита и счетоводното отчитане следва да бъдат съгласувани на световно равнище, така че да възпират счетоводните и одитните дружества да участват в незаконни данъчни структури; във връзка с това счита, че по-доброто прилагане на международните счетоводни стандарти следва да се разглежда като ефикасен инструмент;

Сряда, 13 декември 2017 г.

4.1. Банки

128. насърчава всички държави членки, както се препоръчва в Четвъртата директива срещу изпирането на пари, да въведат системи на регистри на банкови сметки или електронни системи за извличане на данни, които биха предоставяли на ЗФР достъп до информация за банкови сметки; препоръчва да се разгледа въпросът за стандартизирането и взаимното свързване на националните регистри на банкови сметки, съдържащи всички сметки, свързани с юридически или физически лица, с цел лесен достъп на компетентните органи и ЗФР;

129. препоръчва в този регистър на банкови сметки да се записват и публикуват статистически данни за сделките с данъчни убежища и високорискови държави и информацията да се категоризира на сделки със свързани страни и такива с несвързани страни, както и по държави членки:

130. отчита, че беше открито, че банките са участвали в четири общи дейности, а именно предоставяне и управление на офшорни структури, предоставяне на банкови сметки на офшорни субекти, предоставяне на други финансови продукти и кореспондентско банкиране⁽¹⁾; подчертава колко важно е да се направи по-ясно и по-строго законодателството за кореспондентското банкиране по отношение на превеждането на средства до офшорни и неказващи съдействие юрисдикции със задължението да се прекратят дейностите, ако не бъде предоставена информация за действителните собственици;

131. призовава за строго прилагане на ефективни санкции срещу банките, предвиждащи суспендиране или оттегляне на банковия лиценз на финансовите институции, които доказано участват в насърчаването на или създаването на възможности за изпиране на пари, отклонение от данъчно облагане или агресивно данъчно планиране;

132. подчертава значението на по-добрата координация между централите на банките и дъщерните дружества както в рамките на ЕС, така и с трети държави, така че да се осигури пълно спазване на вътрешните кодекси на поведение и законодателството за борба срещу изпирането на пари;

133. подчертава, че проверките, извършвани в рамките на националния банков надзор, следва да бъдат систематични и да се извършват на случаен принцип, за да се гарантира пълното прилагане на правилата за борба срещу изпирането на пари във всички банки;

134. призовава за засилване на правомощията на Европейската централна банка (ЕЦБ) и Европейския банков орган (ЕБО) да извършват редовни проверки на съответствието (както с предизвестие, така и без предупреждение) в целия банков сектор на ЕС вместо настоящата система от проверки, извършвани само когато се разследва специфичен случай или когато случаят е станал обществено достояние;

135. призовава да се анализира осъществимостта на това да се упълномощят надзорните органи да извършват банково разследване, в случай че титулярят на сметката не е известен по име;

136. приветства съществуващия анализ на рисковете и слабостите на финансовата система на ЕС; подчертава, че е важно да се идентифицират новите технологии и финансови продукти, които потенциално биха могли да бъдат използвани като средства за изпиране на пари; призовава въз основа на този анализ във всички нови предложения относно такива нови технологии, включително финансовите технологии (FinTech), да бъдат включвани разпоредби във връзка с изпирането на пари;

137. призовава за създаването на банкова клетва по примера на Нидерландия, под формата на доброволен ангажимент от страна на сектора да не работи с данъчни убежища;

4.2. Адвокати

138. припомня, че професионалната тайна не може да се използва за нито за защита или укриване на незаконосъобразни практики, нито за нарушаване на духа на закона; настоятелно призовава привилегировано отношение клиент-адвокат да не възпрепятства адекватното докладване на съмнителни сделки или на други потенциално незаконни дейности, без да се засягат правата, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз и общите принципи на наказателното право; призовава държавите членки да издават насоки относно тълкуването и прилагането на принципа на правна

⁽¹⁾ „The Panama Papers: Breaking the Story of How the World's Rich and Powerful Hide their Money“ („Досиетата от Панама“: разкриването на историята как богатите и властимащите по света крият парите си), Obermayer and Obermaier, 2016.

Сряда, 13 декември 2017 г.

привилегия за специалисти и да въведат ясна разграничителна линия между традиционните юридически консултации и дейността на адвокатите като финансови оператори;

139. подчертава, че от адвокати, които извършват дейност в област, надхвърляща специфичната им задача за защита, правно представителство или правни консултации, при определени обстоятелства, свързани със запазването на общественения ред, може да бъде изисквано да предават на органите определена информация, с която са запознати;

140. подчертава, че адвокатите, които предоставят консултации на клиенти, следва да носят солидарна отговорност пред закона, когато разработват планове за отклоняване от данъчно облагане и агресивни данъчни стратегии, които подлежат на санкциониране по закон, или схеми за изпиране на пари; посочва, че когато участват в измама, те трябва систематично да подлежат както на наказателни санкции, така и на дисциплинарни мерки;

4.3. Счетоводство

141. подчертава, че с оглед на подобряването на международното сътрудничество изискванията към одита и счетоводното отчитане следва да бъдат по-добре съгласувани на световно равнище, като същевременно се спазват европейските стандарти за демократична легитимност, прозрачност, отчетност и етика, така че да бъдат възприани счетоводните и одитните дружества и индивидуалните консултанти да не създават структури за отклонение от данъчно облагане, агресивно данъчно планиране или изпиране на пари; призовава за правилното прилагане на наскоро приетия пакет за одит⁽¹⁾ и Комитета на европейските органи за надзор на одита (КЕОНО) като нова рамка за сътрудничество между националните органи за надзор на одита на равнището на ЕС, така че да се укрепи този надзор в целия ЕС; в това отношение счита, че по-доброто прилагане на международните счетоводни стандарти следва да се разглежда като ефикасен инструмент за осигуряване на спазването на стандартите на ЕС за прозрачност и отчетност;

142. отбелязва, че съществуващото определение на ЕС за необходимия контрол при създаването на група от дружества следва да се прилага по отношение на счетоводните дружества, които са членове на мрежа от дружества, свързани чрез правно изпълними договорни споразумения, в които се предвижда споделяне на наименование или маркетинг, професионални стандарти, клиенти, спомагателни услуги, финансови договорености или такива за застраховка професионална отговорност, както се предвижда в Директива 2013/34/ЕС⁽²⁾ относно годишните финансови отчети;

143. призовава Комисията да представи законодателно предложение за разграничаването на счетоводни дружества и доставчици на финансови или данъчни услуги, както и за всички консултантски услуги, включително режим на Съюза за несъвместимост по отношение на данъчните консултанти, с цел да им се попречи да консултират едновременно публичните органи по приходите и данъкоплатците, и да се предотвратят други конфликти на интереси;

4.4. Тръстове, доверени лица и подобни правни форми

144. решително осъжда злоупотребите с тръстове, доверени лица и подобни правни форми като инструменти за изпиране на пари; поради това призовава за недвусмислени правила, улесняващи ясната идентификация на действителния собственик или действителните собственици, включително задължение тръстовете да съществуват в писмена форма и да бъдат регистрирани в държавата членка, където се създава, управлява или функционира тръстът;

145. призовава за стандартизирани, редовно актуализирани, обществено достъпни и взаимосвързани регистри на действителните собственици на равнище ЕС, за всички страни в търговските и нетърговските тръстове, доверени лица, фондации и подобни правни форми, които да послужат като основа на световен регистър;

⁽¹⁾ Директива 2014/56/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. година за изменение на Директива 2006/43/ЕО относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети (ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 196) и Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно специфични изисквания по отношение на задължителния одит на предприятия от обществен интерес и за отмяна на Решение 2005/909/ЕО на Комисията (ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 77).

⁽²⁾ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

Сряда, 13 декември 2017 г.

146. Регистърът на тръстове на ЕС следва да включва:

- а) доверениците, включително имената, адресите, както и имената и адресите на всички лица, по чиито указания те действат;
- б) договора за доверително управление;
- в) всички писма волеизявления;
- г) името и адреса на учредителя;
- д) името на всички изпълнители и указанията, които притежават;
- е) годишните отчети на тръста;
- ж) подробна информация за всички изплатени и разпределени от тръста суми с имената и адресите на всички бенефициенти;
- з) номинираните посредници, включително техните имена и адреси;

147. призовава Комисията да оцени в каква степен с безмитните зони и корабното лицензиране може да се злоупотребява за отклонение от данъчно облагане, и ако е уместно, да представи подходящо предложение за намаляване на такива рискове;

5. Измерение, свързано с трети държави

148. подчертава необходимостта под егидата на ООН да се установи засилено световно сътрудничество в областта на данъчното облагане и изпирането на пари поради международния им характер; подчертава, че единствено координирани и глобални мерки на базата на сътрудничество ще осигурят ефикасни решения, и призовава ЕС да бъде движеща сила в усилията за създаване на справедлива световна данъчна система; подчертава, че евентуалните действия на ЕС на международно равнище ще бъдат ефективни и надеждни само ако нито една държава — членка на ЕС, или отвъдморска страна и територия (ОСТ) не действа като корпоративно данъчно убежище или юрисдикция, практикуваща строга поверителност;

149. отбелязва със загриженост тясната връзка между броя на фиктивните дружества и данъчните договорености и определени данъчни юрисдикции на трети държави и държави — членки на ЕС; приветства автоматичния обмен на информация между държавите — членки на ЕС, относно техните данъчни договорености; при все това изразява загриженост, че някои държави членки или някои от техните територии „данъчни убежища“, сключват „устни данъчни договорености“ с цел заобикаляне на това задължение; призовава Комисията да разследва допълнително тази практика;

150. подчертава, че ЕС следва да предоговори своите търговски, икономически и други съответни двустранни споразумения с Швейцария с оглед на приваждането им в съответствие с политиката на ЕС за борба с данъчните измами и законодателството на ЕС относно изпирането на пари и финансирането на тероризма, така че да се отстранят сериозни недостатъци в швейцарската система за надзор, които позволяват продължаване на политиката на вътрешна банкова тайна, създаване на офшорни структури из целия свят, данъчни измами, несъставляващо престъпление отклонение от данъчно облагане, слаб надзор, неадекватно саморегулиране на задължените субекти и агресивно наказателно преследване и сплашване на лицата, подаващи сигнали за нередности;

151. счита, че ЕС следва да говори с един глас чрез Комисията при договарянето на данъчни споразумения с трети държави, вместо да продължава с практиката на двустранни преговори, които водят до неоптимални резултати; счита, че същият подход следва да бъде възприет от ЕС при бъдещи преговори за споразумения за свободна търговия, за партньорство и сътрудничество чрез включване на клаузи за добро данъчно управление, изисквания за прозрачност и разпоредби за борба срещу изпирането на пари;

152. подчертава, че е важно да се укрепят разпоредбите за борба с избягването на данъци на общата консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД), така че да се премахне трансферното ценообразуване към юрисдикции на трети държави, което води до намаляване на данъчната основа на дружествата в Съюза;

Сряда, 13 декември 2017 г.

153. счита по-специално, че когато се договарят бъдещи споразумения за търговия или партньорство или се преразглеждат съществуващи споразумения, те следва да включват обвързваща клауза за данъчни условия: включително спазване на международните стандарти на Плана за действие на ОИСР за борба със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби и препоръките на Специалната група за финансови действия;

154. изисква главите „Инвестиции“ и „Финансови услуги“ на бъдещите споразумения за търговия или партньорство да бъдат договаряни въз основа на принципа на положителния списък, така че единствено финансовите сектори, необходими за търговското развитие, реалната икономика и домакинствата, да се ползват от улесненията и либерализацията, създавани от споразумението между Съюза и съответната трета държава;

155. призовава за строги принудителни мерки по всички международни споразумения за обмен на информация между данъчните органи, така че да се гарантира правилното спазване от страна на всички юрисдикции и прилагането на ефективни, възпиращи и пропорционални автоматични процедури за санкции в случай на неизпълнение;

156. подчертава значението на цялостната ефективна реципрочност в рамки като споразумението по Акта за спазване на данъчното законодателство във връзка със задгранични сметки (FATCA) и други подобни споразумения;

157. призовава съответните държави членки да използват възможността, създадена от преките им връзки със съответните страни, за да предприемат необходимите стъпки за оказване на натиск върху своите отвъдморски страни и територии (ОСТ)⁽¹⁾, и най-отдалечени региони⁽²⁾ които не спазват международните стандарти за данъчно сътрудничество, прозрачност и борба срещу изпирането на пари; счита, че следва изискванията на ЕС за прозрачност и комплексна проверка следва да бъдат ефективно прилагани в тези територии;

158. подчертава, че е важно да има ясни определения на „офшорна юрисдикция“, „отвъдморска страна“ и „най-отдалечен регион (НОР)“, тъй като всеки от тези термини се отнася до различни правни системи, практики и режими; подчертава необходимостта от борба с всички форми на данъчни измами и отклонение от данъчно облагане, независимо къде се извършват; отбелязва, че настоящите режими в най-отдалечените региони прилагат законодателството на Съюза и спазват стандартите на Съюза и международните стандарти, като техният специален статус е уреден в член 349 от ДФЕС и е потвърден от Съда на ЕС в неговото решение по дело C-132/141⁽³⁾;

159. счита, че не могат да бъдат използвани злоупотреби със законите за неприкосновеността на личния живот и защитата на личните данни, за да бъдат предпазвани закононарушителите от цялата строгост на закона;

160. призовава за световна среща на върха относно борбата срещу изпирането на пари, данъчните измами и отклонението от данъчно облагане, за да се прекрати поверителността във финансовия сектор, да се засили международното сътрудничество и да упражни натиск върху всички държави, и по-специално техните финансови центрове, да спазват световните стандарти, и призовава Европейската комисия да поеме инициативата за такава среща на върха;

161. приканва Комисията да извърши оценка на общото съотношение разходи — ползи и потенциалното въздействие на високите равнища на данъчно облагане върху репатрирането на капитал от трети държави с ниски данъци; призовава Комисията и Съвета да оценят правилата относно отсроченото плащане на данъци в Съединените щати, потенциалната данъчна амнистия, обявена от новата администрация, и евентуалното подкопаване на международното сътрудничество;

162. подчертава значението на по-ефективния двустранен обмен на информация между трети държави и ЗФР от ЕС;

⁽¹⁾ Гренландия, Нова Каледония и зависимите територии, Френска Полинезия, Френски южни и антарктически територии, острови Уолис и Футуна, Майот, Сен Пиер и Микелон, Аруба, Нидерландските Антипи (Бонер, Кюрасао, Саба, Синт Еустатиус, Синт Мартен), Ангила, Кайманови острови, Фолклендски острови, Южна Джорджия и Южни Сандвичеви острови, Монсерат, Питкърн, остров Света Елена, Британска антарктическа територия, Британска територия в Индийския океан, острови Търкс и Кайкос, Британски Вирджински острови, Бермудски острови;

⁽²⁾ Най-отдалечени региони: Канарските острови, Реюнион, Френска Гвиана, Мартиника, Гваделупа, Майот, Сен Мартен, Азорските острови и Мадейра.

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:62014CJ0132&from=BG>

Сряда, 13 декември 2017 г.

163. припомня, че размерът на помощта в подкрепа на мобилизирането на вътрешните ресурси все още е малък, и настоятелно призовава Комисията да подпомогне развиващите се държави в борбата срещу избягването на данъци и да увеличи финансовата и техническата помощ за техните национални данъчни администрации в съответствие с ангажиментите по Програмата за действие от Адис Абеба;

Развиващи се страни

164. призовава ЕС да отчете специфичните правни характеристики и съответстващите уязвими аспекти на развиващите се страни, например липсата на капацитет на органите, които отговарят за борбата с данъчните измами, отклонението от данъчно облагане и изпирането на пари; подчертава необходимостта от подходящи преходни периоди за развиващите се страни, които не разполагат с капацитет за събиране, управление и споделяне на изискваната информация в контекста на автоматичния обмен на информация;

165. подчертава факта, че при разработването на действия и политики за борба с избягването на данъци следва да се обърне специално внимание на национално и международно равнище и на равнището на ЕС на положението на развиващите се страни, и по-специално на най-слабо развитите страни, които обикновено са най-засегнати от избягване на корпоративни данъци и имат много малки данъчни основи и ниско съотношение между данъци и БВП; подчертава, че тези действия и политики следва да допринасят за генериране на публични приходи, съизмерими с добавената стойност, създадена на тяхна територия, така че засегнатите страни да могат да финансират своите стратегии за развитие по подходящ начин;

166. призовава Комисията да действа заедно с Африканския съюз (АС), за да осигури поставянето на акцент върху мерките за борба с незаконните финансови потоци в Конвенцията на Африканския съюз за предотвратяване и борба с корупцията;

167. призовава ЕС и неговите държави членки да засилят съгласуваността на политиките за развитие в тази област, и отново призовава за анализ на разпространението на ефектите на националните данъчни политики и тези на ЕС, за да се оцени тяхното въздействие върху развиващите се страни във връзка с договорените данъчни спогодби и споразумения за икономическо партньорство (СИП);

168. призовава държавите членки надлежно да гарантират справедливо третиране на развиващите се държави при договаряне на данъчни спогодби, като отчитат особеното им положение и гарантират справедливо разпределение на правата на данъчно облагане между държавата на източника и държавата на местопребиваване; във връзка с това призовава да се осигури придържане към модела на данъчна конвенция на ООН и прозрачност при договарянето на спогодбите;

169. призовава за увеличаване на международната подкрепа за развиващите се страни, за да се борят срещу корупцията и поверителността, които улесняват незаконните финансови потоци; подчертава, че борбата с незаконните финансови потоци изисква тясно международно сътрудничество и съгласувани усилия на развитите и развиващите се държави в партньорство с частния сектор и гражданското общество; подчертава необходимостта да се подпомогнат изграждането на капацитет на данъчните администрации и трансферът на знания към държавите партньори;

170. призовава официалната помощ за развитие да бъде в по-голяма степен насочена към въвеждането на подходяща регулаторна рамка и към укрепването на данъчните администрации и институциите, отговорни за борбата с незаконните финансови потоци; призовава помощта да се предоставя под формата на технически експертни знания и опит по отношение на управлението на ресурсите, финансовата информация и антикорупционните разпоредби;

171. изразява съжаление, че настоящият данъчен комитет на ОИСР не е достатъчно приобщаваш; припомня позицията си ⁽¹⁾ относно създаването на световен орган в рамките на ООН, който да разполага с достатъчно допълнителни ресурси, за да се гарантира, че всички държави могат да участват равнопоставено в определянето и реформата на данъчните политики в световен мащаб;

⁽¹⁾ Резолюция на Европейския парламент от 6 юли 2016 г. относно данъчните постановления и другите мерки, сходни по естество или въздействие (Приети текстове, P8_TA(2016)0310).

Сряда, 13 декември 2017 г.

172. изразява съжаление, че за да не бъдат заклеймени като юрисдикции, които не оказват съдействие, развиващите се държави трябва да плащат, за да се считат за участници в Световния форум на ОИСР относно прозрачността и обмена на информация за данъчни цели, в който държавите подлежат на оценка на техните практики спрямо критерии, в чието определяне те не са участвали пълноправно;

173. подчертава съществената роля на регионалните организации и на регионалното сътрудничество в осъществяването на трансгранични данъчни одити, като се вземат предвид принципите на субсидиарност и взаимно допълване; призовава за съвместно разработване на модел на данъчна конвенция, която би спомогнала за избягване на двойното данъчно облагане и така би предотвратила злоупотребите; посочва, че сътрудничеството и обменът на информация между различните служби за информация ще бъдат от съществено значение в този контекст;

174. припомня, че данъчните убежища ограбват световните природни ресурси, и по-специално тези на развиващите се страни; призовава ЕС да подкрепя развиващите се страни в борбата срещу корупцията, престъпните дейности, данъчните измами и изпирането на пари; призовава Комисията да помогне на тези държави — чрез сътрудничество и обмен на информация — да се борят срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби в данъчни убежища и в банки, спазващи банкова тайна; подчертава, че всички тези държави трябва да се придържат към световните стандарти за автоматичен обмен на информация относно банковите сметки;

175. призовава Комисията да включи в бъдещото споразумение относно отношенията между ЕС и държавите от АКТЬ след 2020 г. разпоредби за борба с отклонението от данъчно облагане, данъчните измами и изпирането на пари;

176. призовава Комисията незабавно да приеме допълнителни мерки за укрепване на европейското законодателство за полезните изкопаеми от зони на конфликт; подчертава, че тези мерки трябва да въведат интегриран подход, който да задълбочава постоянния диалог с богатите на полезни изкопаеми държави и така да утвърждава международните стандарти за комплексна проверка и прозрачност, например стандартите определени в насоките на ОИСР;

177. счита, че международната общност, включително парламентите, трябва да предприеме всички необходими стъпки за установяването на ефективни и прозрачни данъчни и търговски политики; призовава за по-голяма съгласуваност и координация в международните действия на ОИСР, Г-20, Г-8, Г-77, АС, Световната банка, Международния валутен фонд (МВФ) и Азиатската банка за развитие;

6. Лица, сигнализиращи за нередности

178. изразява опасение, че съдебното преследване на лицата, сигнализиращи за нередности, може да възпре разкриването на злоупотреби; подчертава, че защитата следва да бъде структурирана така, че да защитава лицата, които действат в обществен интерес, и да се избягва заглужаване на лицата, сигнализиращи за нередности, при същевременно отчитане на законните права на дружествата;

179. призовава Комисията да завърши възможно най-скоро задълбочена оценка на възможното правно основание за понататъшни действия на равнището на ЕС и — ако е целесъобразно — да представи всеобхватно законодателство, което обхваща както публичния, така и частния сектор, включително инструменти за подкрепа на лицата, сигнализиращи за нередности, за да гарантира, че те получават ефективна защита и адекватна финансова помощ във възможно най-кратък срок; изтъква, че лицата, сигнализиращи за нередности, следва да могат да подават сигнала анонимно или да подават приоритетно жалби съгласно вътрешните механизми за подаване на сигнали в съответната организация или до компетентните органи, както и че освен това те следва да бъдат защитени независимо от техния избор на канал за подаване на сигнала;

180. препоръчва на Комисията да проучи най-добрите практики от програмите за лицата, сигнализиращи за нередности, които вече съществуват в други държави по света, и да проведе обществена консултация, за да проучи възгледите на заинтересованите страни относно механизмите за подаване на сигнали;

181. подчертава ролята на разследващата журналистика и призовава Комисията да гарантира, че нейното предложение предоставя на разследващите журналисти същата защита, както на лицата, сигнализиращи за нередности;

Сряда, 13 декември 2017 г.

182. счита, че работодателите следва да бъдат насърчавани да въвеждат вътрешни процедури за подаване на сигнали и че в рамките на всяка организация следва да съществува едно-единствено лице, отговарящо за получаването на сигнали; счита, че представителите на работниците и служителите следва да участват в определянето на въпросното отговорно лице; препоръчва на институциите на ЕС да дадат пример, като въведат бързо вътрешна рамка за защита на лица, сигнализиращи за нарушения;

183. подчертава значението на повишаването на информираността сред служителите и другите лица за положителната роля, която играят лицата, сигнализиращи за нередности, и за вече съществуващите правни рамки в областта на подаването на сигнали за нарушения; насърчава държавите членки да провеждат кампании за повишаване на информираността; счита, че е необходимо да се въведат защитни мерки срещу евентуални репресивни и дестабилизиращи практики срещу лицата, сигнализиращи за нередности, както и пълно обезщетение за всички понесени от тях вреди;

184. призовава Комисията да разработи инструменти, насочени към предоставяне на защита от неоснователно наказателно преследване, икономически санкции и дискриминация срещу лицата, сигнализиращи за нередности, както и във връзка с това да се създаде общ фонд, финансиран частично от възстановени средства или приходи от глоби, за подходящо финансово подпомагане на лица, сигнализиращи за нередности, когато тяхното препитание е заплашено в резултат на разкритията на съответни факти;

7. Междуинституционално сътрудничество

7.1. Сътрудничество с анкетната комисия във връзка с изпирането на пари, избягването на данъци и данъчните измами (PANA)

185. отново посочва значението на спазването на принципа на лоялно сътрудничество между институциите на ЕС;

186. счита, че обменът на информация между институциите на ЕС следва да бъде засилен, по-специално по отношение на предоставянето на подходяща информация, която да бъде на разположение на анкетните комисии;

187. изразява съжаление, че Съветът, неговата група „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия) и някои държави членки проявиха слаб ангажимент към исканията на комисията PANA за сътрудничество; счита, че по-силен ангажимент от страна на държавите членки е от ключово значение, за да се обединят усилията и да се постигнат по-добри резултати; решава да следи дейността и напредъка на група „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия) чрез редовни изслушвания; призовава Комисията да представи законодателно предложение съгласно член 116 от ДФЕС до средата на 2018 г., ако дотогава държавите членки не са приели реформа на мандата на група „Кодекс за поведение“;

188. изразява неодобрението си от факта, че дори документи, които междуременно станаха публично достъпни, бяха само частично предоставени на неговата анкетна комисия;

189. припомня, че през декември 2015 г. Съветът по икономически и финансови въпроси покани работната група на високо равнище относно данъчното облагане да направи заключение за необходимостта от подобряване на цялостното управление, прозрачността и работните методи и да завърши реформата на групата „Кодекс за поведение“ по време на нидерландското председателство; припомня, че през март 2016 г. Съветът по икономически и финансови въпроси покани работната група на високо равнище да преразгледа нововъведенията в управлението, прозрачността и работните методи, по-специално по отношение на ефективността на процеса на вземане на решения и във връзка с използването на правилото за широк консенсус през 2017 г.; очаква с интерес резултатите от тези усилия;

7.2. Правото на Европейския парламент на разследване

190. подчертава, че настоящата правна рамка за работата на анкетните комисии в Европейския парламент е остаряла и не предоставя необходимите условия, при които упражняването на правото на Парламента на разследване да може да се осъществява ефективно;

191. подчертава, че липсата на правомощия и ограниченият достъп до документи значително възпрепятстваха и забавиха работата на анкетната комисия, предвид временното естество на нейното разследване, и не дадоха възможност за извършването на пълна оценка на предполагаемите нарушения на правото на ЕС;

Сряда, 13 декември 2017 г.

192. отбелязва, че при няколко неотдавнашни анкетни комисии и специални комисии (включително комисията PANA) Комисията и Съветът в някои случаи не предоставиха исканите документи, а в други случаи предоставиха исканите документи едва след дълги забавяния; призовава за въвеждане на механизъм за отчетност с цел да се осигури незабавното и гарантирано изпращане до Парламента на документите, които анкетната комисия или специалната комисия изисква и до които има право на достъп;

193. счита, че правото на разследване е важна компетентност на Парламента; призовава институциите на ЕС да засилят правата на Парламента на разследване въз основа на член 226 от Договора; изразява твърдото становище, че правомощията за призоваване на лица, представляващи интерес, и за достъп до съответните документи са от жизненоважно значение за правилното функциониране на парламентарните анкетни комисии;

194. подчертава, че за упражняването на демократичен контрол върху изпълнителната власт е жизненоважно на Парламента да бъдат предоставени правомощия за разследване, които да съответстват на тези на националните парламенти на държавите — членки на ЕС; счита, че за да изпълнява тази роля на демократичен контрол, Парламентът трябва да разполага с правомощия да призовава свидетели и принудително да изисква те да се явят, както и принудително да изисква представянето на документи; счита, че за да могат да бъдат упражнявани тези права, държавите членки трябва да се съгласят да приложат санкции срещу лица за неявяване или за непредставяне на документи в съответствие с националното право, уреждащо националните парламентарни разследвания; изразява отново подкрепата си за позицията, изложена в предложението от 2012 г. по този въпрос ⁽¹⁾;

195. възнамерява да създаде постоянна анкетна комисия по модела на Конгреса на САЩ;

196. приканва политическите групи в Парламента да вземат решение за създаване на временна специална комисия през настоящия парламентарен мандат, която да предприеме последващи действия във връзка с работата на комисията PANA и да разследва неотдавнашните разкрития в „Досиетата от рая“;

197. изисква, без това да засяга всякакви други подходящи мерки, в съответствие с член 116а, параграф 3 от Правилника за дейността на Парламента, генералният секретар да отнема дългосрочните пропуски за достъп от всяко предприятие, което е отказало да се яви след официална покана от анкетна комисия;

198. призовава държавите членки спешно да подобрят прозрачността, отчетността и ефективността на методите на работа на групата „Кодекс за поведение“;

199. отправя искане групата „Кодекс за поведение“ да представи годишен доклад, в който се установяват и описват най-вредните данъчни мерки, използвани в държавите членки, и се посочват предприетите ответни мерки;

200. призовава да бъде завършена необходимата реформа на групата „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятията), по начин, който гарантира пълна прозрачност и участието на всички институции на ЕС и на гражданското общество; отправя призив тази реформа да промени радикално структурата на управление и прозрачността на групата „Кодекс за поведение“, в това число нейния мандат и правилник за дейността, както и нейните процедури за вземане на решения и критериите за определяне на вредни данъчни мерки, приети от държавите членки;

7.3. Други институции

201. приветства като първа стъпка създаването на единна независима Европейска прокуратура и призовава всички държави членки да се включат в инициативата;

202. призовава за засилване на изпълнителните правомощия на Комисията, за да се гарантира ефикасно и последователно прилагане на законодателството на Съюза в държавите членки и засилен контрол от Европейския парламент;

203. призовава за създаването на нов център на Съюза за съгласуваност и координация на данъчната политика (TRCSS) в рамките на Комисията, за да се вземат мерки срещу системните слабости в сътрудничеството между компетентните органи в целия ЕС;

204. призовава за значително укрепване на сътрудничеството по FIU.net в рамките на Европол и предлага обвързване на тези дейностите с предложения център на Съюза за съгласуваност и координация на данъчната политика с надеждата да се създаде „данъчен Европол“, който да е способен както да координира данъчните политики на държавите членки, така и да укрепи органите на държавите членки при разследването и разкриването на незаконни международни данъчни схеми;

⁽¹⁾ ОВ С 264 Е, 13.9.2013 г., стр. 41.

Сряда, 13 декември 2017 г.

205. призовава държавите членки при реформирането на Договорите да подкрепят приемането на решения в областта на данъчната политика с квалифицирано мнозинство в Съвета и в рамките на обикновената законодателна процедура;

o

o o

206. възлага на своя председател да предаде настоящата препоръка и окончателния доклад на анкетната комисия на Съвета, на Комисията и на правителствата и парламентите на държавите членки.
